

ԶԵԿՈՅՑ ՀՈԳԵՒՈՐ ՀՈՎԻԻՆ

Սիրելի անդամներ ծխական ժողովի,

Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցւոյ Թորոնթոհայ համայնքի Տարեկան ծխական ժողովին, սիրով կ'ողջունենք 2եր մասնակցութիւնը, յանուն չիւսի սային Ամերիկայի Արեւելեան թեմի Առաջնորդ Գերաշնորհ Տ. Թորգոմ Ս. Արքեպիսկոպոս Մանուկեանի:

Այս հանդիսաւոր պահուն, երախտագիտութեան պարտք մը ունինք, ոգեկոչելու անմոռաց յիշատակը բոլոր այն անձնուէր ու զոհաբերող հայորդիներուն, որոնք նախանձախնդրութեան օրինակելի նուիրումով, իրենց հայութիւնէական հաւատքը ծաղկեցուցին այս հիւրընկալ ափերուն վրայ, ու կեանքի միւս ափէն, կը շարունակեն ներշնչել մեզ, կատարելու մեր սեպուհ պարտքը, հայ անունը առաւել եւս բարգաւաճ դարձնելու Գանատական այս քրիստոնեայ երկրին մէջ:

Մենք, ժառանգորդներս անոնց լոյս տեսիլքին, եկած ենք ահա պատասխանատուութեան խոր գիտակցութեամբ, Լրիւ տարուան մը գործունէութեանց բարոյական եւ նիւթական հաշուեկշիոը կատարելու, եւ ժամանակի պահանջքին համաձայն նոր եւ աւելի հիմնական ծրագրումներով, կենսական որոշումներ առնելու, մեր եկեղեցւոյ եւ համայնքային կեանքի առաւել գօրացման եւ տեւականացման համար:

Անցնող տարին մեր եկեղեցւոյ եւ համայնքի կեանքին համար եղաւ ուրիշ նշանակալից տարի մը, եկեղեցապատկան մարմիններու համերաշն ու ներդաշնակ գործակցութեամբ:

Պատուարժան ծխական խորհուրդը, բաղկացած մեծաւ մասամբ երիտասարդ ուժերէ, իո ուսերուն տարաւ համայնքի մը կազմակերպչական, դժուարին, այլ պատասխանատու ղեկավարութիւնը:

Հետեւելով իր նախորդներուն աննախապաշար եկեղեցասիրութեան ու անսակարկ հայրենասիրութեան, պատուարժան ծխական խորհուրդը, շարունակեց իրեն վստահուած առաքելութիւնը, կենդանի եւ խանդավառ գործունէութիւններով, հայ ազգային ոգիին գործնական արտայայտութիւնը ներշնչել հայ սերունդներու կեանքին մէջ:

Օր ըստ օրէ թուական քանակով աճող մեր համայնքին համար սակայն տակաւին անմիջական կարիքը ունինք չայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ առաքելութեան ուղիղ ճանաչումին բուն նշանակութեան: Դառն եւ ճակատագրական փորձառութենէ անցած մեր ժողովուրդը, զգացած է արդարեւ չայց. Եկեղեցւոյ ջերմացնող ու զօրացնող աներեւոյթ ուժը: Այսօր, արտասահմանի մէջ, չայց. Եկեղեցւոյ վիճակուած է ամենէն աւելի ազգային գոյութեան հնքնապահանութիւննել:

Մենք, անկեղծ գնահատութեամբ կ'արձանագրենք թէ, Թորոնթոհայ համայնքը սկիզբէն ի վեր միշտ զօրաժիգ կանգնած է իր հոգեւոր եւ ազգային արժէքներուն պահպանման, եւ երեք սակարկութեան չէ նստած հատուածական շահերով, եւ ամէն առիթով իր ճշմարիտ հայու սրտաբուխ ԼՈՒՇՆ ներմուծած է չայց. Եկեղեցւոյ գանձանակին մէջ, հոն տաղաւարելու համար իր հոգեկան եւ մտաւոր արժէքներուն գումարը:

Թորոնթոյի չայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ համայնքի անդրանիկ սեպհական Եկեղեցւոյ օծման 20-ամեակի նախօրեակին, յետաղարծ ակնարկ մը, կը բաւէ վեր առնելու ամբողջական նուիրումը համայնքի մը, որ ոչ միայն ապահովեց իր առօրեայ գոյութիւնը յարաբերաբար հայախօս սերունդ մը հասցնելով, այլ մանաւանդ երկարեց իր օգնութեան ծեռքը, հասնելով Երուսաղէմ, Կ. Պոլիս եւ նիւ Եորք, հոն ուր, օգնութեան եւ պարտականութեան կարիքը զգաց:

Հետեւաքար, այս պատկառելի ժողովը նիւթական շօշափելի իրագործումներէն աւելի, պէտք է ջանայ հետամուտ ըլլալ բարձրացնելու եկեղեցւոյ հեղինակութիւնը, եւ միջոցներ որոնէ ապահովելու մեր համայնքին մէջ ապրող իւրաքանչիւր Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ անդամի մասնակցութիւնը:

Ասիկա հիմնական սկզբունք կը նկատենք, մեր ինքնապաշտպանութեան համար: Որովհետեւ այս շատ պարզ եւ սակայն հիմնական սկզբունքին ուղիղ գործադրութենէն կախում ունի մեր ազգային գործերուն ներդաշնակութիւնը:

Փոքրիկ քննութիւն մը, ցոյց պիտի տայ, սակայն, թէ Հայց. Եկեղեցւոյ սէրը ոմանց համար պղատոնական է, այս սինքն մտքի, համոզումի եւ պարտականութեան վրայ չէ հիմնուած անոնց Եկեղեցասիրութիւնը:

Ան որ կը սիրէ իր Եկեղեցին, պէտք է որ ապրի անով եւ անոր համար:

Իբրեւ հայ եւ քրիստոնեայ՝ պէտք է որ իւրաքանչիւր անդամ անոր շուրջ դառնայ եւ իր տեղը գրաւէ անոր ներքին կեանքին մէջ: Պէտք է սրտանց սիրել Հայց. Եկեղեցին որ Սայրենի Եկեղեցին է բոլոր հայութեան, խափանելու համար ներքին քայքայումի աշխատանքը: Այն ատեն մենք, մեր փոքրիկ գոհութիւններով առաւել եւս պիտի զարդարուինք սիրոյ եւ խաղաղութեան առաջինութիւններով, իրագործելու համար մեր քրիստոնէական կոչումը արթնութեամբ, եռանդով եւ սրբութեամբ:

Անցնող տարի գրեթէ լրիւ մեր ժամանակին մեծագոյն մասը անցուցինք Եկեղեցւոյ մէջ, հասնելով ծխական խորհուրդի գրասենեակի աշխատանքներուն, եւ մեր կարողութեան չափով օժանդակեցինք Եկեղեցւոյս եւ երիտասարդացի՝ ՆՈՐ ՍԵՐՈՒԻՆՌ՝ ամսաթերթին: Այս աշխատանքները կատարեցինք, տեսնելով մեր Եկեղեցւոյ զաւակներուն մօտ հետզհետէ աճող պատասխանատուութեան գիտակցութիւնը: Թոռետես ըլլալու պատճառ չունինք, եւ սակայն կարիքը ունինք միշտ մեր Եկեղեցւոյ առաւել կենսունակութեան համար, նոր կազմակերպչական ծրագրումներու:

—՝ Ոչ է համոյ մեզ թողուլ զթանն Աստուծոյ եւ պաշտել զսեղանս՝, առաքելական պատուէրը, սրբազն առաքեալներուն հետ մենք եւս պարտաւորուած ենք կրկնելու, հրաւիրելու Զեզ բոլորդ միասնաքար քերելու Զեր սրտագին մասնակցութիւնը, Եկեղեցւոյ վարչական եւ կազմակերպչական գործունէութեանց, հոգեւոր հովիւին ծգելով Եկեղեցական եւ հոգեւորական գործերու մատակարարումը:

Այս պարագան մասնաւոր կերպով կը շեշտենք, քանի որ յաճախ մենք դժուարին կացութեան մատնուած ենք, մեր իրական անձէն դուրս: Մեր սիրուկարուալ գիտցողները միայն կրնան տեսնել թէ մենք ոեւէ յետին միտք չենք ունեցած մեր Եկեղեցւոյ ոեւէ անդամի հակառակ: Բաց աստի, սակայն, եթէ մենք տկարութիւնը ունեցանք ոեւէ մէկը վիրաւորելու, հրապարակաւ Զեր ներողամտութիւնը կը խնդրենք: Բոլորս ալ զաւակներն ենք միեւնոյն հոգեւոր ընտանիքին, եթէ չկարենանք զիրար նանչնալ մեր տկարութիւններով եւ մեր թերութիւններով եւ միասնաքար դարմանել զանոնք, անկարելի է որ մենք կարենանք իրագործել մեր Եկեղեցւոյ հաւաքական կեանքի յարատեւութիւնը:

Անցնող տարուան ընթացքին շնորհընկալ այցելութիւնները ընդունեցանք հետեւեալ հոգեւոր հայրերուն եւ եղբայրներուն. —

- 1.- Սարտ 17, 1972 Շաբաթավերջին, Հոգեշնորհ Տ. Օշական Վրդ. Մինասեան Պոսթոնէն, Մեծ Պահոց Երիտասարդական հաւաքին առիթով:
- 2.- Մայիս 10, 1972 Գերշ. Տ. Տիրայր Ս. Եպիսկոպոս Մարտիկեան, Առաջնորդ հայոց Ռումանիոյ եւ Պուլկարիոյ թեմերուն:
- 3.- Ցուլիս 1-2, 1972 Գերշ. Տ. Թորգոմ Ս. Արքեպսկ. Մանուկեան, Առաջնորդ հայոց Ամերիկայի, Հ. Բ. Լ. Միութեան Ամերիկայի Շրջանի 58-րդ Տարեկան շամագումարին առիթով: Առաջնորդ Ս. Հայրը կիրակի օր պատարագեց եւ քարոզեց Ս. Եկեղեցւոյս մէջ եւ կատարեց Գոհաքանական մաղթանք Գանատայի Սահմանադրութեան 105-րդ տարեդարձին առիթով:
- 4.- Արժ. Տ. Սահակ Ա. Քահանայ Պալեան, Մոնթրէալ էն:

- 5.- Յուլիս 23, 1972 Արժ. Տ. Սահակ Ա. Քչնյ. Շաքարեան Նգիպոսէն:
- 6.- Յուլիս 26, 1972 Հոգշ. Տ. Արիս ծ. Վրդ. Շիրվանեան ղէպի Ս. Էջմիածին
նամբուն վրայ:
- 7.- Օգոստոս 21, 1972 Հոգշ. Տ. Մեսրոպ ծ. Վրդ. Մէմբրնեան Հարթֆըրտէն:
- 8.- Դեկտեմբեր 30, 1972 Հոգշ. Տ. Վազգէն Վրդ. Քէշիշեան, Նիկարա ֆոլգէն:

Անցնող տարուան ընթացքին երկու շաբաթավերջեր հարկադրուեցանք
բացակայիլ համայնքէս, մեր մասնակցութիւնը բերելու համար նախ թեմական
70-րդ Տարեկան ծողովին Մայիս 3-7, 1972 Ուոթըրվիէթ, Ն. Ե. Ս. Պետրոս
Հայց. Եկեղեցւոյ մէջ: Երկրորդ, Հայց. Եկեղեցւոյ Դպրաց Դասերու Միութեան
Տարեկան Համագումարին Հոկտեմբեր 20-22, 1972 Գլիվլէնտ, Օհայօ Ս. Գրիգոր
Նարեկացի Հայց. Եկեղեցւոյ մէջ:

Առաջնորդ Ս. Հօր հրահանգով եւ պատուարժան ծխական խորհուրդի
կարգադրութեամբ Առաջնորդարանի վերջին երկու տարուան իրազործումներուն
ծանօթացման յայտագրին մասնակցեցանք Հոկտ. 24-25, 1972 նիւ Եղբի մէջ:
Այս առթիւ մեզի համար նոր փորձառութիւն եղաւ հետեւելու նաեւ Սէնսիթի-
վիթի թրէյնինկի յայտագրին, կարող հոգերան Սթիվ Ջարացեանի առաջնորդու-
թեամբ:

Անցնող տարեշրջանի յիշատակելի իրազործումներէն ամենէն կարեւորը
կը նկատենք Եկեղեցասէր Տիկնանց Միութեան խմբական ուխտազնացութիւնը
ղէպի Ս. Էջմիածին եւ Հայաստան: Եկեղեցասէր Տիկնանց Միութիւնը իր վար-
չութեան նախածեռնութեամբ, հանգամանքէն օգտուելով սրտաբուխ հանգանա-
կութեան ծեռնարկեց, ապահովելով իր բոլոր անդամներուն եւ համակիրներուն
կամաւոր մասնակցութիւնը, շօշափելի նուերով եւ երկու ոսկեզօծ կանթեղ-
ներով իրենց Եկեղեցասէր սրտին ընծան մատուցանեցին Ս. Էջմիածինի
պայծառութեան, ի գոհունակութիւն Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին,
իրենց ժրածան Առենապետուհի Տիկին Թասմիկ Աֆարեանի ծեռամբ:

Այսպիսի ուխտացնացութիւններ ազգային-Եկեղեցական գետնի վրայ
մած զարկ կրնան տալ Մայր Աթոռի Եկեղեցական բարձր հեղինակութեան
պահպանման եւ մեր ազգապահպանման ջանքերուն:

Կ' առաջադրենք որ պատկառելի այս ժողովը, Եկեղեցւոյ սօման
20-ամեակի առիթով, նախածեռնէ Ազգային Ուխտազնացութեան մը յառաջիկայ
Աշնան ղէպի Ս. Էջմիածին եւ Հայաստան: Մենք քաջ համոզուած ենք որ ազգու-
թեան հիմր Հայրենիքի սէրն է: Մեր միակ կենսունակութիւնը իրեւ հայ
արտասահմանի մէջ կրնանք գտնել միայն Հայրենիքի իրականութեամբ: Հայրե-
նիք մը, որ իր նահատակ քաջերուն՝ վարդագոյն արեամբ պսակուած՝, այսօր
դարձած է լոյսի եւ յոյսի կոռուանը հանուր հայութեան:

Վստահ ենք որ օրէ օր բարգաւաճող Հայոց Հայրենիքի լոյս իրազոր-
ծումներն ու Միածնաէջ Տաճարի պատմական վեհացնող ներշնչումները արդար
հպարտութեամբ եւ մանաւանդ լաւատեսութեամբ պիտի լեցնեն ազնիւ սրտերը
իւրաքանչիւր ուխտաւոր Թորոնթոհայերուն:

Ու Ամենայն Հայոց Ծնորհազարդ Հայրապետը Լուսաւորչի առաքելական
Գահէն հայրական սիրով ու հայրապետական օրինութեամբ պիտի ողջունէ իր
ուխտաւոր պանդուխտ զաւակները, որոնք զաւակները մէկ եւ նոյն մեծ
Հայրենիքին, այդ հայրենիքին փրկութեան ու բարգաւաճման համար պիտի
տան ինչ որ ունին,՝ գոյիւ շափ զկեանս իւր՝, իրենց սէրը ծրարած
իրենց տուածին մէջ:

ՀՀՀԱԼՈՎ Եկեղեցական համայնք մը, անհրաժեշտ կը նկատենք անդրա-
դառնալ Եկեղեցւոյ Դպրաց Դասի գործունէութեան, քանի որ ամենէն աւելի
այս մարմնին վիճակուած է առանց բացառութեան ամէն կիրակի ներկայ գտնուիլ
եւ իրենց ներդաշնակ եւ հոգեպարար Երգեցողութեամբ առաջնորդել համայնքը
Աստուածային պաշտամունքին: Այս գնահատենք Ս. Սեղանի սպասարկու Բարեշնորի
Վարդան Մրկ. Վարդանեանի, պատուակալ դպրապետ Տիար Արթօ Գավուքեանի եւ
հազարմբոյր Երգեհոնահար Տիկին Արաքսի Գասարնեանի ջանքերը անդամնե-
րուն ներկայութիւնը ապահովելու Եկեղեցի:

Տակաւին կը սիրենք յուսալ թէ, նուիրումը եւ զոհողութեան ոգիով մեր եկեղեցւոյ զաւակները պիտի շարունակեն ծաղկեցնել Աստուածային պաշտամունքը, Հայց. Եկեղեցւոյ անսասանութեան համար: Այս ուղղութեամբ տարուած ոեւէ դրական աշխատանք, ամէն զնահատանքէ վեր է:

Մեր ջերմագին շնորհակալութիւններն ու շնորհաւորութիւնները, ծխական խորհուրդի իւրաքանչիւր անդամի, եկեղեցապատկան մարմիններու վարչութիւններուն եւ Զեզ բուորիդ Սիրելի անդամներ, որ կարողացանք Աստուծոյ օրհնութեան շնորհիւ եւ համագործակցութեամբ ու համերաշխութեամբ նշանակալից արդիւնքներով իրագործել մեր սրբազն առաքելութիւնը այս հիւրընկալ ափերուն վրայ:

Թաւէտ թող անսասան մնայ Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին Մայր Աթոռ Ս. Շամիածինով եւ նուիրապետական աթոռներով:

Թաջողութիւն այս ժողովին եւ Աստուածային օրհնութիւն Զեզ բուորիդ:

Յունուար 28, 1973
Թորոնթու, Գանատա

Ժամանակակից պատճեն
Հոգուոր Հովհաննես